

Posudek na bakalářskou práci Marcely Ištvančkové
Rozvoj mediální výchovy na českých základních školách v rámci ŠVP

Předkládaná práce nabízí přehledovou studii s mapujícím průzkumem k problematice rozvoje mediální výchovy. Je na místě ocenit aktuálnost a vhodnost výběru tohoto tématu. Autorka předkládá k obhajobě dle mého názoru koherentní a kvalitně zpracovaný text – a to z hlediska jeho formy i obsahu.

Text předkládané práce není členěn na tradiční oddíly typu teoretická a praktická část, ale je zpracována jako komplexní a provázané pojednání o sledovaném tématu. I výzkumnou sondu, kterou autorka v rámci přípravy předkládané bakalářské práce realizovala, velmi umě zařazuje do toku textu – tím nepochybně dokládá porozumění sledovanému tématu a jistou formu odstupu od sledovaného tématu – což nebývá u bakalářských prací příliš častým jevem a ráda bych tento fakt ocenila.

Z formálního hlediska nenacházím v textu závažných chyb. Místy se objevují nepravosti v citační práci- možná nejvýrazněji tomu tak je u kapitoly 7 (nesprávně vedené citace ze sekundární literatury). Zde se nejpíše jedná o důsledek faktu, že kapitola celá těží pouze ze dvou publikací (mimochodem dosti silně zastoupených i v dalších částech textu: Mičienka, Jiráček a Sloboda -obě publikace z roku 2006), ač má mapovat historické souvislosti vývoje mediální výchovy. Formálním nedostatkem se mi jeví být i používání zkratk v nadpisech (ŠVP je dokonce v názvu práce!).

Z hlediska obsahového oceňuji dovednost autorky pracovat se sledovaným tématem v jeho reálných souvislostech: uvádět mediální výchovu v souvislostech závazných pravidel a norem stávajícího vzdělávacího systému ČR se mi jeví jako skutečně nezbytné. Téma mediální výchovy se tak totiž ukazuje jako součást myšlenkového rámce v pedagogice, který pracuje s pojmem kompetence. Tím se pochopitelně otevírá dlouho trvající diskuse v pedagogice, zda podstatou pedagogické činnosti má být předávání znalostí nebo budování kompetencí znalosti samostatně generovat. Možná právě téma systematické kultivace „gramotnosti pro svět médií“ nabízí zcela jasnou odpověď. Uvítala bych, kdyby autorka předkládané práce dokázala u obhajoby formulovat alespoň vlastní stanovisko v tomto „sporu“ a to následně odůvodnila z pozice obhájce mediální výchovy na školách.

Kapitola 10. a kapitoly následující nabízí kvalitně zpracovanou výzkumnou sondu k tématu současného stavu mediální výchovy na českých základních školách. Oceňuji dovednost jasné formulace výzkumných otázek, transparentní prezentaci metodologie této sondy, věrnou prezentaci výchozího výzkumného materiálu a konečně i závěr, který vhodně reflektuje hypotézy výzkumné sondy.

Práci Marcely Ištvančkové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení 41 bodů.